

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

02.03.2011/EN

FCI-Standard N° 304

ŁAJKA ROSYJSKO - EUROPEJSKA

(Russko-Evropějskaĭa Laĭka)

Wersja polska: marzec 2011

POCHODZENIE : Rosja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
13.10.2010.

UŻYTKOWOŚĆ: Wszechstronny pies myśliwski.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy pierwotne.
Seksja 2 Nordyckie psy myśliwskie.
Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Ta rosyjska rasa psów myśliwskich pochodzi z pokrytych lasami terenów europejskiej części Rosji. Pierwsza o nich wiadomość pochodzi z książki A. Schirinskiego- Schichmatowa *Album północnych psów zaprzęgowych – łajek* z 1895 roku, gdzie określane są jako łajki zyriańskie lub marijskie. Rasa ta występuje w rejonie Komi, Udmurtii, wokół Archangielska, Jarosławia, Tweru, Moskwy i kilku innych rejonach Rosji.

Wzorzec jej przyjęty został w 1952 roku. Prawidłowy typ łajki rosyjsko-europejskiej nie powstał drogą kojarzeń różnych odmian łajek, lecz poprzez konsekwentną selekcję hodowlaną.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies średniej wielkości, o średniej lub mocnej budowie i kwadratowej sylwetce – długość tułowia od stawu barkowego do guza siedzeniowego jest równa wysokości w kłębie, choć może być też trochę większa. Mięśnie dobrze rozwinięte, suche, kośćciec mocny. Dymorfizm płciowy wyraźny.

WAŻNE PROPORCJE:

Samce kwadratowe lub niemal kwadratowe, suki nieco dłuższe.

Indeks formatu (wysokość do długości):

Psy 100/ 100-103

Suki 100/100-105

Wysokość w kłębie jest u samców o 1-2 cm od wysokości w zadzie, a u suk jest większa o 1 cm lub jednakowa.

Długość kufy wynosi nieco mniej niż połowa długości głowy.

Odległość od podłoża do łokcia jest nieco większa od odległości od łokcia do kłębu.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Zrównoważony, doskonale rozwinięty węch i zdolność odnajdywania zwierzyny.

GŁOWA: Sucha, oglądana z góry jest klinowata, trójkątna, a jej długość jest większa od szerokości.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka : Stosunkowo szeroka, guz potyliczny wyraźny.

Stop: Trochę wystające łuki nadoczodołowe dają wrażenie, że jest on wyraźny, ale w rzeczywistości tak nie jest.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Średniej wielkości, czarny przy wszystkich umaszczeniach.

Kufa: Sucha i zaostzona, nieco krótsza od czaszki. Linie profilu równoległe.

Wargi: Suche i przylegające.

Uzębienie: Zęby białe, potężne, dobrze rozwinięte i równomiernie rozmieszczone. Komplet uzębienia (42 zęby), zgryz nożycowy.

Policzki: Wyraźne, kości i mięśnie policzków dobrze rozwinięte.

Oczy: Nieduże, owalne, trochę skośne, ani głęboko osadzone, ani wypukłe, o żywym i inteligentnym wyrazie . Barwa ciemno brązowa lub brązowa przy każdym umaszczeniu.

Uszy: Stożące, nieduże, ruchliwe, wysoko osadzone, kształtu litery V, na końcach szpiczaste.

SZYJA: Umięśniona, sucha, na przekroju wyraźnie owalna; jej długość jest równa długości głowy. Osadzona pod kątem mniej więcej 45° - 50° do poziomu.

TUŁÓW:

Kłęb: Bardzo wyraźny, zwłaszcza u samców.

Grzbiet: Prosty, mocny, umięśniony, średniej szerokości.

Lędźwie: Krótkie, szerokie, umięśnione, lekko wysklepione.

Zad: Szeroki, średniej długości, lekko opadający.

Klatka piersiowa: Szeroka, głęboka, na przekroju owalna; sięga łokcia.

Linia dolna i brzuch: Wyraźnie podciągnięte.

OGON: Sierpowaty lub zawinięty nad grzbietem, końcem dotyka grzbietu, pośladka lub uda. Rozciągnięty do dołu kończy się 2 – 3 cm nad stawem skokowym.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Suche, umięśnione, oglądane z przodu proste, równoległe, rozstawione umiarkowanie szeroko. Długość nóg od podłoża do łokcia jest nieco większa niż z połowa wysokości w kłębie.

Lopatka: Długa i skośnie ustawiona.

Ramię: Długie, skośnie ustawione, umięśnione. Kąt w stawie barkowym wyraźny.

Łokcie: Przylegające do tułowia, ustawione równo, w płaszczyznach równoległych do osi ciała.

Przedramię: Proste, suche, umięśnione, na przekroju owalne. Przedramiona ustawione równoległe i umiarkowanie szeroko.

Śródrezcze: Krótkie, lekko nachylone, gdy patrzeć na nie z boku. Lepiej, gdy nie ma pierwszego palca.

Łapa: Owalna, wysklepiona i zwarta.

KOŃCZYNY TYLNE: Umięśnione, dobrze kątowne we wszystkich stawach. Oglądane z tyłu są proste i równoległe.

Udo: Średniej długości, ukośnie ustawione.

Kolano: Dobrze kątowne.

Podudzie: Nie krótsze od uda, ukośnie ustawione.

Śródstopie: Niemal pionowe; przy oglądaniu z boku linia pionowa, poprowadzona od guza siedzeniowego do podłoża powinna znaleźć się niedaleko przed śródstopiem. Wilcze pazury niepożądane.

Łapa: Owalna, wysklepiona i zwarta.

CHODY: Swobodne.

SKÓRA: Gruba i elastyczna.

SZATA

Sierść: Włos okrywowy twardy i prosty. Podszerstek obfity, gęsty, miękki i wełnisty. Na głowie i uszach sierść krótka i gęsta, dłuższa na szyi, gdzie tworzy kryzę, i policzkach, gdzie tworzy niewielkie bokobrody. Także na kłębie sierść jest dłuższa, zwłaszcza u samców. Na kończynach włos krótki, twardy i gęsty, na tylnych krawędziach dłuższy. Na udach portki, ale niezbyt długie. Łapy owłosione między palcami. Ogon pokryty prostym, twardym włosem, na spodzie nieco dłuższym, ale nie tworzącym pióra.

Maść: Najbardziej typowe umaszczenie to białe z czarnym lub czarne z białym; zdarza się też jednolicie czarne lub białe.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy 52 - 58 cm. Suki 48 - 54 cm.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznawane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia oraz zdolność wykonywania pracy.

- Odchylenie od typu płci.
- Jabłkowata głowa, wysklepione czoło, niedostatecznie rozwinięte policzki.
- Zbyt wyraźne łuki nadoczodołowe..
- Częściowy brak pigmentu na nosie, wargach i powiekach.
- Obwisłe wargi.
- Zgryz cęgowy, zęby małe, osadzone w dużych odstępach.
- Brak zębów innych niż P1 i P2
- Oczy duże, małe, okrągłe, nie skośne, osadzone głęboko lub jasne.
- Grzbiet miękki, wąski lub wysklepiony.
- Łędźwie długie, wąskie lub wysklepione.

- Zad wąski, prosty lub ścięty..
- Klatka piersiowa wąska, płytka, beczkowata, płaska.
- Śródreżce pionowe lub miękkie.
- Łapa kocia, zajęcza lub płaska.
- Związane chody.
- Skóra cienka, luźna lub pomarszczona.
- Słaby podszerstek, brak kryzy i bokobrodów.
- Siwienie, cętkowanie na głowie i kończynach w takim samym odcieniu, co maść zasadnicza.
- Wzrost o 2 cm powyżej limitu.

WADY DUŻE:

- Znaczne odchylenie od typu płci.
- Ciężki lub lekki kościec, tułów krępy.
- Otyłość lub wychudzenie.
- Głowa zbyt długa, stop słaby lub zbyt wyraźny.
- Kufa o wklęsłym profilu, zbyt długa lub ciężka.
- Brak pigmentacji nosa, warg i powiek.
- Brak więcej jak 4 przedtrzonowców, także P1.
- Uszy duże, nisko osadzone, mało ruchliwe.
- Uszy zaokrąglone na końcach, duże małżowiny uszne.
- Płytki klatki piersiowej.
- Łapy rozstawione na zewnątrz lub do środka, krzywe.
- Łopatki strome lub mocno skośnie ustawione.
- Tyłne kończyny wąskie, z kolanami skierowanymi na zewnątrz, strome lub przekątowane.
- Ruch ciężki, usztywniony, płaczący.
- Wyraźne pióra na kończynach i ogonie.
- Nietypowa sierść w trakcie linienia.
- Rude podpalanie. .

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lęklivość.

- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia charakteru.
- Nieprawidłowy zgryz, w tym zgryz cęgowy przed ukończeniem 6 lat życia, brak zębów inych niż P1 i M3.
- Oczy częściowo lub całkowicie porcelanowe, różnobarwne.
- Uszy zupełnie lub częściowo załamane.
- Ogon szczątkowy, szablasty lub prosty, jak u wydry.
- Sierść zbyt krótka lub zbyt długa, ogon z pióropuszem.
- Maść inna od dopuszczalnej.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.